CZĘŚĆ XLVII — № 22. ROK 24 — (1853.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 20 Marca / 1 Kwietnia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 19/31 MARCA.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Niedzielę, 15 Marca, hrabia *Munnich*, Wielki Marszałek Dworu i Szambelan J. K. Wysokości Wielkiego Xięcia Oldenburgskiego, miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Cesarzewiczowej Maryi Alexandrownie.

Tegoż dnia, hrabia *Munnich* miał zaszczyt być przedstawionym JJ. CC. Wysokościom WW. XX. Mikołajowi Mikołajewiczowi i Michałowi Mikołajewiczowi.

17 Marca, hrabia *Munnich* miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Maryi Mikołajownie.

Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale Wojskowości, z dnia 14 Marca, Dowodzca 5 brygady artylleryi Polowej Jenerał-major *Tiapołkow*, mianowany Dowodzcą parku artylleryi oblężnej № 2, na miejsce Jenerał-majora *Borenius*, który otrzymuje urlop roczny.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie, w Wydziale służby Cywilnej, 12 Marca, zatwierdzony został na urzędzie, obrany Dyrektorem Charkowskiego Kantoru Banku Handlowego Państwa, Radzca Honor. *Kirjakow;* — otrzymuje na własną prośbę uwolnienie, Sędzia prezydujący w Łęczyckim Sądzie Policyi poprawczej Assesor Kollegialny *Turowski*, z mundurem; — 14 Marca, zostają uwolnieni od służby: dla słabości zdrowia, Członek niezmienny Wileńskiego Urzędu Powsz. Opieki, Radzca Dworu *Wyganowski*, z mundurem; na własną prośbę, Lekarz w dobrach obywatelskich powiatów Kowieńskiego i Szawelskiego, Sztab-lekarz, Assesor Kollegialny *Jagmin*, z rangą Radzcy Dworu, Sędzia powiatowy Rohaczewski porucznik *Turczaninow* i Mohylewski Kontroler Gubernijalny, Radzca Kollegialny *Smiarowski;* — zatwierdzony zostaje na urzędzie, obrany przez szlachtę, Deputat Witebskiej Gubernijalnej Budowniczej i Drogowej Kommisyi, porucznik *Skiwski;* — Urzędnik Inspektorskiego Departamentu Wydziału Cywilnego, Radzca Dworu *Sochraniczew*, mianowany Kontrolerem Gubernijalnym Mohylewskiej Izby Skarbowej.

— Przez Ukazy Cesarskie do Kapituły Orderów, z dnia 9 i 10 Marca, najłaskawiej mianowani zostali kawalerami orderu Św. Stanisława: 2 klassy, Radzca Aulicki *Seeburger*, Lekarz Zwyczajny N. Cesarza Jmci Austryackiego, i 3 klassy Inżenjer Arsenału Weneckiego, P. *Andersen*.

Zdanie Rady Państwa, Najwyżej *zatwierdzone w dniu 12 Stycznia 1853 roku.*

(Dokończenie.)

8.) Pomienionym potrąceniom nie ulegają: pensye udzielone za rany, wsparcia, wyznaczane urzędnikom na pogrzebienie rodziców, żony lub dzieci, albo też z powodu doznanego pożaru, powodzi, i innej klęski, lub też na podróż dla leczenia się, tudzież summy wydawane urzędnikom w komenderówkach służbowych na koszta podróży. *Uwaga.* Gdy prawem, (Uw. do art. 579 Ustawy o Stanach) zabroniono zostającym w służbie wojskowym rang niższych zawierać zobowiązania pożyczkowe, przeto takowi żadnym potrąceniom ulegać nie mogą. 9.) Zwierzchność urzędnika, otrzymawszy odezwę o należném od niego uzyskaniu długu, obowiązana jest uczynić dokładne wyrachowanie przeciągu czasu, przez ktory ma być dopełniane potrącanie na zasadzie poprzedzających 6 i 7 artykułów z pobieranych przez urzędnika pensyi, płacy, żołdu i t. d. i jeżeli on płacę pobiera i od innych władz, takowe wyrachowanie powinno być uczynione za należytém porozumieniem się z temi władzami, a następnie

zawiadomić należy władzę uzyskującą, w jakim przeciągu czasu może być wypłacona poszukiwana summa. 10.) Potrącone z mocy poprzedzających artykułów 6 i 7 pieniądze niezwłocznie będą odsyłane przy odezwie do władzy, która dług uzyskuje, a kiedy poszukiwanie ma miejsce od kilku razem wierzycieli, należy pomiędzy niemi potrącającą się ilość podzielić stosownie do istnących przepisów o rozdziale summ, przeznaczonych na zaspokojenie wierzycieli. 11.) Jeżeli w przeciągu czasu, w którym potrącanie ma miejsce, na urzędniku, uległym takowemu potrącaniu, wynikną nowe poszukiwania, wtedy Zwierzchność jego powinna uczynić niezwłocznie rozporządzenie o przedłużeniu terminu potrącania zgodnie z postanowieniami poprzedzających 6 i 7 artykułów. 12.) Jeżeli z udzielonych Zwierzchności urzędnika od Władzy uzyskującej dług, wiadomości i aktów, lub z podanych na niego skarg od wierzycieli, popartych prawnemi dowodami, okaże się, iż on, przy zawarciu jakiejkolwiek pożyczki, lub w skutku takowej, dopuścił się czynności, mniej więcej dowodzącej złej wiary, lub przeciwnej prawidłom cześci i godności urzędnika, wtedy cała ta okoliczność ma być oddana pod rozbior właściwego sądownictwa, które zawyrokuje: azali może on być potém pozostawiony w służbie i o swojém postanowieniu w tym przedmiocie zawiadomi Zwierzchność tegoż urzędnika. 13.) Kiedy z powodu znacznej ilości przysądzonych na urzędniku długów, zaciągniętych przez niego już po ogłoszeniu niniejszej Ustawy, te długi, nie będąc zabezpieczone ani zaręką, ani poręką, w ciągu lat 10 przez potrącenia z pobieranej płacy uiszczone być nie mogą, również kiedy urzędnik żadnej nie pobiera płacy, w takim razie Zwierzchności jego daje się prawo uwolnić go od służby. W obu razach wszakże urzędnicy ulegają uwolnieniu od służby nie wcześniej, jak po upłynieniu rocznego terminu od czasu zasądzenia uzyskania, i objawienia o niém przez ich Zwierzchność, i w razie, jeżeli oni i w takowym przeciągu czasu wierzycieli swoich nie zaspokoją. 14.) Urzędnicy mianowani od Rządu, lub zostający w służbie z wyboru, szlachta i urzędnicy, którzy ze szczególnych okoliczności i za udzielnemi pozwoleniami mogą być zapisani w Gildyach, lub nie będąc do stanu kupieckiego zapisani, przez należenie do kompanij akcyowych lub innych jakiegobądź rodzaju i nazwania spółek i stowarzyszeń, osobiście uczęstniczą w przedsięwzięciach handlowych lub przemysłowych, co do długów, w tym charakterze przez nich zawinionych, ulegają tak ogólnym o uzyskaniu długów przepisom, jako i szczególnym, określonym w Ustawach lub umowach tych Spółek i Stowarzyszeń. 15.) Jeżeli uzyskanie stosuje się do osoby, lubo nie zostającej już w czynnej służbie, lecz pobierającej pensyą, lub mającej daną sobie za służbę arendę, natenczas, w razie, jeżeli poszukujący domaga się uiszczenia długu za pomocą potrącenia z pensyi lub arendy, Władza uzyskująca ma się porozumieć z tą Władzą, z której wypłaca się dłużnikowi pensya lub arenda, dla dopełnienia z nich potrącenia na mocy artykułu 7. Potrącane na tej zasadzie summy odsyłane będą wprost, przy odezwie, do Władzy uzyskującej. 16.) Wszystkie wyżej wyłożone przepisy mają moc obowiązującą jedynie co do uzyskań, mogących wyniknąć z długów, które osoby, w służbie zostające, zaciągną już po ogłoszeniu niniejszej Ustawy.» *(G. S.)*

Koncert P. Antoniego *Kątskiego*, zapowiedziany na dzień 13 b. m. miał miejsce w Wielkim Teatrze tegoż wieczora. W 20 numerze Tygodnika skreśliliśmy zdanie najcelniejszych znawców tutejszych o stanowisku jakie się Panu Kątskiemu należy w hierarchii spółczesnej muzykalności; o pierwszém zaś publiczném wystąpieniu jego w Petersburgu, nie możemy trafniej zdać sprawy, jak powtarzając co o tém powiedziano w dzisiejszym (18 Marca) numerze najbardziej wziętej gazety rossyjskiej, «Pszczoła północna,» w artykule znakomitego P. Tadeusza Bulharyna.

«W Piątek, 13 Marca, miał miejsce w wielkim Teatrze koncert P. Kątskiego (Antoniego), Fortepianisty Dworów Króla Jmci Pruskiego i Królowej Jmci Hiszpańskiej. Powiedziałem już, że prócz Szopena, słyszałem wszystkich znamienitych wirtuozów na fortepianie, od Fielda, Liszta i Thalberga, do Dreyschoka włącznie; a mimo to, nie miałem dotąd wyobrażenia, iżby grę fortepianową można było doprowadzić do tak niepojętego stopnia doskonałości, do jakiego doszedł P. Kątski. Jest to po prostu oczarowanie! Rzekłbyś, że gra sześciu rękami! Pewność, czystość, energija, siła, szybkość — nadprzyrodzone. P. Kątski gra z wielkiem czuciem i każdemu tonowi nadaje osobny charakter. Dźwięki fortepianu tak się pod jego palcami zlewają, iż rzekłbyś że słyszysz i śpiew, i skrzypce, i wiolonczelę. Takiego pianisty nie słyszano jeszcze w Petersburgu. Siedziałem w krześle prawie obok ze znakomitym wirtuozem P. Haenselt i z naszemi słynnemi amatorami - kompozytorami PP. Dargomyskim, Tołstoj, Arnoldem i t. d. i oni wszyscy, równie jak i inni znani muzycy, z zapałem przyklaskiwali P. Kątskiemu, wywoływali go i prosili o powtorzenie aż *czterech* sztuk odegranych. Znawcy zgodnie oświadczyli, że gra P. Kątskiego, jest *cudowna*. Wszystkim co znają P. Haenselta wiadoma jego bezstronność i prawość w sądach o muzyce. Wszelka zawiść mu jest obcą, a to jest niepospolitą rzadkością w świecie muzykalnym, i zaprawdę, nader mi było przyjemnie widzieć i słyszeć, jak z całego serca wielki artysta oddawał doskonałą sprawiedliwość drugiemu wielkiemu artyście. Publiczność była w uniesieniu, w zachwycie; wynurzała swe wrażenia długociągłym okrzykiem i hucznemi oklaski. Wywoływano P. Kątskiego bez końca.» Nie mamy nic dodać do tych słów P. Bułharyna; pozostaje nam tylko potwierdzić je w zupełności. Publiczność, po zabranej pierwszej znajomości, niecierpliwie oczekuje dalszych P. Kątskiego wystąpień.»

— W tymże artykule P. Bułharyn z wielką pochwałą mówi o P. *Kossowskim*, wiolonczeliście, świeżo przybyłym do Petersburga, a którego słyszał w Dorpacie, latem przesz-

łego roku. Imię to nader jest nam chlubnie znane z pism Warszawskich.

— Donieśliśmy w Tygodniku, że w roku 1855 w Paryżu będzie otwarta Wystawa płodów przemysłu krajów całego świata, na wzór Wystawy Londyńskiej z roku 1851. Gazeta *Journal de St.-Pétersbourg*, zawiera ogłoszenie, przez które PP. Fabrykanci, w Cesarstwie Rossyjskiem, Królestwie Polskiém i W. Xięztwie Finlandzkiem, którzyby życzyli sobie wziąść udział w Wystawie i przysłać na nie swoje wyroby, mogą się adressować do korrespondenta pomienionej gazety, P. Józefa *Hilpert*, Arbitra przy Trybunale Handlowym Departamentu Sekwany (Arbitre Expert près le Tribunal du Commerce de la Seine,) zamieszkałego w Paryżu, na ulicy Caumartin, № 69, Chaussée d'Antin.

Po 15 Marca zostawało chorych na cholerę w Petersburgu 208 — w ciągu doby zachorow. 24 — wyzdr. 20 — umarło 10 — po 16 Marca pozostało chorych 202.

W ciągu doby zachor. 28 — wyzdr. 19 — umarło 9 — po 17 Marca pozostało chorych 202.

W ciągu doby zachor. 23 — wyzdr. 15 — umarło 15 — po 18 Marca pozostało chorych 195.

—

MOSKWA, *11 Marca*. W gazecie Policyjnej Moskiewskiej wyczytujemy wiadomość, że tego dnia, około godziny 10 rannej, wybuchnął straszliwy pożar w tamecznym wielkim Teatrze i że pomimo wszystkich wysileń komend ogniowych, około godziny 2 po południu dnia tegoż, stało się pastwą płomieni całe wnętrze tego gmachu, prócz bokowych sal w średnim i pokojów w niższém piętrze, w ktorych pomieszczony był kantor, kassa i buffet. Przyczyna pożaru dotąd nie wykryta.

NOWINY Z KAUKAZU.

«Po zajęciu 6 Lutego wyniosłości Chob-Szawdon, wojska Czeczeńskiego oddziału były użyte do wycinania lasu wzdłuż Hassamoińskiego wąwozu i ku rzece Miczik, ażeby przez to odkryć swobodną kommunikacyą między Kumyksķą płaszczyzną i równinami Wielkiej Czeczni.

«Rozłożenie oddziału na wyniosłości Chob-Szawdon zmusiło nieprzyjaciela, iż opuściwszy swoję dawną, dość mocną pozycyą, naprzeciw warowni Kuryńskiej, zebrał się w bardzo znacznych siłach, dla opierania się naszym wojskom, w okolicach aułu Gurdałoj i w klinie, zawartym między rzeką Miczik i rzeką Hansol.

«Jenerał-adjutant xiążę *Bariatyńskoj*, pragnąc opanować przeprawę przez Miczik, ale wiedząc, że jeden frontowy attak, z powodu wielkiej urwistości brzegów rzeki, zbyt drogoby nas kosztował, postanowił ułatwić takowy attak przez poruszenie w skrzydło nieprzyjacielskie. W tym celu, cała jazda oddziału, pod dowodztwem Jenerał-majora *Bakłanowa*, z 8 konnemi działami i wspierana bataljonem pułku Strzelców Jenerał-adjutanta Xięcia Woroncowa, skierowana była bardzo rano, 17 Lutego, na starą przeprawę, gdzie powinna była przejść przez Miczik i ruszyć, mimo urządzonych przez nieprzyjaciela zawałów, ku ujściu rzeki Hansol.

«Tymczasem, rano dnia tegoż, dwie kolumny: jedna pułkownika *Lewina*, (3 bataljon pułku strzelców Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego i 2 bataljon pułku strzelców Jenerał-adjutanta Xięcia Czernyszewa) i druga Fligel-adjutanta pułkownika barona *Nicolai*, (3 i 5 bataljony dowodzonego przez niego pułku), ostrzelawszy przeciwny brzeg z 10 bateryjnych i 4 lekkich dział, i korzystając z mgły, podeszły pod sam brzeg rzeki. Niezwłocznie wojska barona *Nicolai* rozpoczęły przeprawę i uderzyły z czoła na nieprzyjaciela, który wślad zatém był dzielnie attakowany i z prawego też skrzydła przez jazdę Jenerał-majora *Bakłanowa*. Gorale, zmieszani spółczesnym attakiem, nie wytrzymali naparcia, opuścili swoje zawały i poniosłszy znaczną stratę w zabitych i rannych, pośpieszyli skryć się w puszcze Wielkiej Czeczni, ścigani przez kozaków. Około 200 trupa nieprzyjacielskiego pozostało w naszém ręku, trzech naibów zginęło, a jeden raniony.

«Z naszej strony ta ważna wygrana kosztowała ranionych 2 oficerów i 9 żołnierzy.» *(R. I.)*

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 11 (23) Marca.

ROZKAZY DO ZARZĄDU CYWILNEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Z dnia 24 Lutego (6 Marca) 1853 r.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Dyetaryusz w Głównem Archiwum Królestwa Józef Duchnowski, pełniącym obowiązki Adjunkta Archiwum Akt dawnych gubernii Warszawskiej w Kaliszu; pełniący tymczasowie obowiązki Tłumacza w Komitecie do przejrzenia projektu Prawa Cywilnego, Sekretarz Kollegialny Terapont Piotrowski, pełniącym obowiązki Sekretarza Tłumacza Kommisyi Rząd. Sprawiedliwości, i Zastępca Sekretarza 2 klassy Kom. Rząd. Sprawiedliwości, Radzca Honorowy Karol Górski, pełn. obowiązki Sekretarza 1 klassy tejże Kommisyi Rządowej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Ekonom Alexandryńskiego Instytutu Wychowania Panien, Radzca Honorowy, Alexander Dobrzański, pełniącym obowiązki Pomocnika Rewizora Skarbowego w Okręgu Olkuskim; Kontroler Magazynu Solnego w Piotrkowie, Sekretarz Gubernijalny, Antoni Groblewski, pełniącym obowiązki Pisarza Magazynu Solnego w Szczekocinach; Rewizor służby Konsumcyjnej w Warszawie, Franciszek Ostrowski, pełniącym obowiązki Kontrolera Magazynu Solnego w Włocławku; Assystent Kontroli w biurze Administracyi Dochodów Tabacznych, Jan Frantzen, pełniącym obowiązki Kontrolera w temże biurze; Dozorca Składu Tabak w Płoc-

ku, Mikołaj Rouget, pełniącym obowiązki Inspektora Ekonomicznego fabryki Głównej Tabak w Sielcach, i Strażnik Tabaczny, Franciszek Sobolewski, pełniącym obowiązki Podrewizora Tabacznego.

Przeniesiony, dla dobra służby, Kontroler Magazynu Solnego w Włocławku, Stefan Wolniewicz, na pełniącego obowiązki Kontrolera Magazynu Solnego w Piotrkowie.

Zarządzający służbą Cywilną w Królestwie, Prezydujący w Radzie Administracyjnej, oświadcza swoje podziękowanie Wójtowi Gminy Trąbin, Karczewskiemu, za okazaną przez niego przezorność przy ujęciu przestępcy Jakóbka Dąbka, brata znanego rozbojnika Felixa Dąbka i innych przestępców, do jego bandy należących.

Z dnia 27 Lutego (11 Marca) 1853 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowany, Podpisarz Sądu Kryminalnego gubernii Warszawskiej Antoni Dziekoński, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Appelacyjnego Królestwa.

—

Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, raczył najłaskawiej udzielić niżej wymienionym Lekarzom cywilnym Królestwa, którzy odznaczyli się szczególną gorliwością i pilném wykonywaniem swoich obowiązków, w czasie grasującej w Królestwie w roku 1852 cholery, nagrody następujące: Order Św. Anny 2 klassy z koroną Cesarską, Pomocnikowi Inspektora Głównego Służby zdrowia, Radzcy Stanu Kochańskiemu; Inspektorowi Urzędu Lekarskiego gubernii Płockiej, Radzcy Kollegialnemu Siennickiemu, i Inspektorowi Urzędu Lekarskiego miasta Warszawy, Radzcy Dworu Jasińskiemu;—Order Św. Anny tejże klassy bez korony: Lekarzowi przy Lazarecie w Xięztwie Łowickiem, Radzcy Dworu Poradnia i Lekarzowi powiatu Włocławskiego, Radzcy Honorowemu Kłossowskiemu.—Podarunki: Lekarzowi Ordynującemu w Szpitalu Starozakonnych w Warszawie, Assesorowi Kollegialnemu Groerowi; Lekarzowi tegoż Szpitala, Doktorowi Medycyny Löwenglück; czasowo delegowanemu do Szpitala Cholerycznego w Warszawie w Koszarach Sierakowskich, Doktorowi Medycyny Natansonowi; Lekarzowi Szpitala i więzienia w Piotrkowie, Radzcy Honorowemu Ossowskiemu; Lekarzowi więziennemu w Sieradzu, Doktorowi Medycyny Billingowi, i Lekarzowi więziennemu w Kaliszu, Radzcy Honorowemu Bilczyńskiemu; Lekarzowi Domu Przytułku sierot i ubogich Starozakonnych w Warszawie, Radzcy Honorowemu Weinbergowi; — jednocześnie 12 Lekarzy otrzymało z szczodrobliwości Monarszej gratyfikacye pieniężne.

— Jego Cesarsko-Królewska Mość objawia Monarsze zadowolenie Lekarzowi 1 klassy Domu badań w Sandomierzu, Radzcy Honorowemu Chodakowskiemu, za szczególną gorliwość przy leczeniu chorych w mieście Sandomierzu, w czasie panującej w Królestwie Polskiem w 1852 roku cholery, i za spełnianie przez niego w tymże roku obowiązków Lekarza w tymczasowie urządzonych Szpitalach: Chrześciańskim i Żydowskim.

— W dokończeniu losowania obligacyj udziałowych, wygrane przypadły jak następuje: złp. 370,000, na № 50,161; po złp. 10,000, na №№ 18,261 i 21,607; złp. 8,000, na № 50,510; po złp. 4,000, na № 40,155; 91,800 i 105,882; po złp. 3,000, na №№ 3,179, 47,800, 51,559 i 120,036; po złp. 1,200, na №№ 8,076, 9,739, 11,108, 25,392, 44,339, 47,774, 50,514, 51,630, 61,001, 63,246, 64,268, 66,522, 81,163, 87,794, 98,685, 106,072, 108,756, 120,010, 125,951, 133,409, 136,864, 137,807, 144,257 i 144,334.

— Od niejakiego czasu kilkakrotnie ponawiały się w m. tutejszem zdarzenia, że na ulicach położonych w mniej zamieszkałych częściach miasta, znajdowano przybyłych na targi z różnemi produktami włościan, w stanie zupełnie bezprzytomnym i tarzających się z bolu około swych wozów. Policya tutejsza odsyłała ich do Szpitali, gdzie w krótkim czasie odzyskiwali zmysły i wracali do zdrowia, nie pamiętając jednak gdzie byli i co się z niemi działo; nadto każdemu z nich brakowało pieniędzy pochodzących z spieniężenia produktów, które z sobą przywiozł. Ta okoliczność nasuwała przekonanie, iż ludzie ci przez niewiadomych sprawców do tego stanu przywodzeni, a następnie okradani bywali. Rozpoczęte w celu wykrycia winnych poszukiwania, zwróciły wkrótce podejrzenia Władzy policyjnej, przeciwko niejakiej Petronelli *Szymańskiej*, lat 35 liczącej, rodem z miasta *Kozienic*, trzykrotnie już więzieniem karanej, która po wycierpieniu ostatniej kary, wytransportowaną będąc do miejsca urodzenia, znowu potajemnie do miasta tutejszego wcisnęła się. Kobieta ta, w dniu 8 bież. m. przytrzymana z flaszką wódki i do aresztu policyjnego dostawiona, do winy przyznała się, i w dalszym ciągu badań zeznała, że po przybyciu swojem do *Warszawy*, przysposobiwszy zapas wódki zaprawnej zielem zwanem *szalej*, chodziła po targach, upatrując pomiędzy włościanami tych, którzy sprzedawszy produkta, mieli pieniądze, że po wypytaniu się takowych zkąd pochodzą, umawiała się z każdym z nich, ażeby gdy będzie odjeżdżał, zabrał ją z sobą, gdyż ma interes udać się w jednę z nim stronę, że następnie pod pozorem zabrania rzeczy, kazała się wieźć na ulice mniej zamieszkałe, i tam częstowała wódką zaprawną, którą miała przy sobie, a gdy włościanin, który się jej napił, stracił już przytomność i zmysły, obdzierała go z pieniędzy. W końcu przyznała się do trzech powyżej opisanym sposobem spełnionych kradzieży, a mianowicie: jednej na osobie Kaspra *Miszczaka*, włościanina z wsi *Łęczeszyc* Ptu *Warszawskiego*, któremu w m. z. zabrała rs. 20 kop. 25; drugiej, na osobie Leona *Olczaka* z wsi *Wilczogóry*, tegoż powiatu, któremu w m. b. zabrała rs. 14 kop. 25; co do 3-ciej, oświadczyła, że nie pamięta ani nazwiska włościanina, ani ilości skra-

dzionych mu pieniędzy. Na podstawie tych zeznań, Petronella *Szymańska*, po ukończeniu śledztwa, właściwemu Sądowi do ukarania przesłaną zostanie.

(*G. W. K. W.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

WIEDEŃ, *17 Marca*. Cesarz wyraził w rozkazie dziennym Swe Monarsze zadowolenie armijom Węgierskiej i Włoskiej za uczucia wynurzone przez te wojska z powodu zamachu 18 Lutego.

— Po przeszło trzytygodniowym pobycie, Xiążę Albert Saski odjechał dziś do Drezna.

— Pomimo zaprzeczenia przez *Korrespondencyą Austryacką*, listy z Pesth, z dnia 11 Marca, dają szczczegóły planu, ukartowanego przez agentów Kossutha, mającego na celu opanowanie twierdzy Komorn, dla oswobodzenia więźniów politycznych, planu, który wszakże zdaje się należeć do epoki wcześniejszej, co też tłumaczy zaprzeczenie, jakie znajdujemy w półurzędowej gazecie. To jednak pewna, że na miejsce walecznego jenerała Simonicz, mianowany został pełen przezorności i energii baron Lebzeltern. Nadto trzej Dozorcy więzienia zostali aresztowani, a więźnie polityczni, należący do spisku, zostali przeprowadzeni częścią do Wiednia, częścią do Pesth.

— Dziś o godzinie 4 po południu odbył się obrzęd żałobny po Feldcechmistrzu baronie Haynau; w lokalu na ten cel przeznaczonym w koszarach *Getreidenmarkt* zwłoki jenerała odebrały ostatnie pobłogosławienie według obrządku Reformowanego, do którego nieboszczyk należał, a ztamtąd poprowadzone zostały do Gratz, gdzie będą pochowane. Cug pogrzebowy był prowadzony przez jenerała jazdy hrabię Schlick, wojska, które w nim występowały, a między niemi uważano cztery bataljony pułku 57 pieszego, którego nieboszczyk był szefem, były dowodzone przez Feldmarszałków Lejtnantów hrabię Samuela Giulay i barona Stankowicz, a w orszaku znajdowali się Arcyxiążęta Karol-Ludwik, Wilhelm i Rajner, Xiążęta Windischgrätz, Karol i Franciszek Lichtenstein, jenerałowie-adjutanci i fligel-adjutanci Cesarscy, Naczelnik Marynarki hrabia Wimpffen, wszyscy jenerałowie i oficerowie tego dnia nie pełniący służby, Ministrowie P. von Bach i hrabia Thun, i t. d. Baron Haynau zostawił historyą kampanii Węgierskiej, która pod jego okiem, z własnych notat jego była zredagowana. Dzieło to nie będzie drukowane.

— Dziś zwłoki Xięcia-Arcybiskupa Wiedeńskiego, X. Wincentego Edwarda Milde, zostały uroczyście pochowane w sklepie katedry św. Szczepana.

— Wynagrodzenia, które Porta zobowiązała się wypłacić niektórym poddanym austryackim, złożone już zostały w naszém Poselstwie w Stambule i przesłane komu się należały.

— Gazeta *Corriere Mercantile* donosi, iż w Kremonie szyldwach jeden został niewiadomo przez kogo zastrzelony i z tego powodu miasto postawione na stopie oblężenia.

— Dowiadujemy się, że w ciągu przyszłego lata Xiążę Czarnogórza ma zjechać do Wiednia dla podziękowania osobiście Cesarzowi za Jego wdanie się w ostatniém z Tureyą zajściu.

— Zeszły Xiążę Arcybiskup Wiedeński rozpisał całą znaczną swą fortunę na ubogich plebanów i innych duchownych, którzy się zestarzeli i stargali swe siły na służbie Kościoła.

— Baron Haynau urodził się w Kassel w roku 1786, a w 1801 wszedł do służby austryackiej jako podporucznik piechoty. Przeszedłszy rozmaite koleje służby wojskowej, w roku 1847, jako Feldmarszałek-lejtnant, dowodził w Temeswar, a w 1848, dowodził 8 korpusem armii we Włoszech. W tej to kampanii odebrał krzyż komandorski orderu Maryi-Terezyi. W 1849 był Wodzem Naczelnym armii Węgierskiej i mianowany Feldcechmistrzem, a w 1850 Gubernatorem Cywilnym i Wojennym tej prowincyi, kawalerem orderu Maryi-Terezyi 1 klassy i św. Szczepana 1 klassy; w tejże epoce otrzymał order Rossyjski św. Andrzeja i wielki krzyż orderu Hanowerskiego wojennej Zasługi.

Jak wiadomo jenerał Haynau niedługo pozostał Gubernatorem Węgier, odwołany z tej posady 6 Lipca 1850 na przełożenie Rady Ministrów. Odtąd mieszkał w Graetz i rzadko bardzo ukazywał się w Wiedniu.

Medyolan, *13 Marca*. W tych dniach wielka deputacya ze wszystkich miast i prowincyj Lombardyi uda się do Wiednia dla złożenia w imieniu wszystkich wiernych mieszkańców Królestwa, hołdu Cesarzowi Jmci z powodu szczęśliwego ocalenia N. Pana. (*J. de S.-P.*)

MUNICH. Gazeta wieczorna Augsburska, w numerze z dnia 12 Marca, donosi bez żadnych szczegółów, że w tych dniach jeden pułkownik angielski został wygnany z Munich.

(*J. de S.-P.*)

ANGLIJA.

LONDYN, *18 Marca*. W Izbie Gmin, P. Fitzroy, deputowany z Lowes, otrzymał upoważnienie przedstawienia billu, mającego na celu ustanowienie kar za złe obejście się z kobietami i dziećmi. Dawno był czas zreformowania dotychczasowego stanu rzeczy, w którym psy i konie używały skuteczniejszej opieki, niż słabe i bezbronne stworzenia rodzaju ludzkiego.

— Na wczorajszém posiedzeniu tejże Izby, P. Russell zapytywał Ministrów, czy prawdą jest, że Poseł Angielski w Mexico wyjednał na korzyść handlu Brytańskiego nową taryfę, znoszącą zakaz, od lat dwudziestu istnący przeciw wprowadzaniu wyrobów bawełnianych angielskich, oraz zmniejszenie zbyt wygórowanych ceł na główne artykuły brytańskiego pochodzenia. Lord John Russell odpowiedział, że odebrana została z Mexyku depesza, ale że dziś nie może

jeszcze wyrzec, azali treść jej będzie mogła być udzielona Izbie.

— Przedwczora rano odbyta została proba na stacyi Bricklayers-Arms, dla przekonania się ile potrzeba czasu dla zabrania, przewiezienia drogą żelazną i wysadzenia ciężkiej artylleryi z końmi, ammunicyą, i t. d. Oddział jednej bateryi artylleryi, z całym kompletem ludzi, koni, dział, ammunicyi, furgonów, *etc.* był zabrany na pomienionej stacyi, przewieziony i wysadzony w Woolwich we dwie godziny i 38 minut, z których 35 minut były użyte na zbudowanie pomostu, dla wytoczenia armat.

— Piszą z Przylądka dobrej Nadziei, pod dniem 4 Lutego, że Wielkorządzca, w towarzystwie Majora-jenerała Yorke, pułkownika Clote i Seymour, i wielu innych oficerów Sztabowych, wyjechał z Graham's Town, udając się do Szefów pokoleń sprzymierzonych w celu ogłoszenia przyjacielskiego układu. *(J. de S.-P.)*

Londyn, 19 Marca. Wczora, w Izbie Gmin, lord John Russell, odpowiadając na pytanie lorda Stanley, oświadczył, że Rząd nie wie jeszcze nic co zaszło w Konstantynopolu, jak tylko to, o czém doniosła depesza telegraficzna, mianowicie, że Sprawujący interessa W. Brytanii przy Porcie, przywołał eskadrę angielską na Archipelag. Minister wzręcz odmówił wszelkich dalszych objaśnień. (Patrz Paryż.)

Tegoż dnia. (Przez telegraf.) W dzisiejszym numerze gazeta *Times* mówi, że dając rozkaz Dowodzcy eskadry angielskiej na morzu środziemném, Admirałowi Dundas, iżby przybywał na Archipelag, Sprawujący interessa W. Brytanii pułkownik Rose przekroczył swoję władzę. Admirał odmówił spełnienia jego żądania i oświadczył, iż czeka rozkazów od Posła, Lorda Stratford Redcliffe. Rząd pochwalił postępowanie Admirała.—Donoszą z Portsmouth, że kilką wojennych okrętów w tamecznym porcie odebrały rozkaz trzymania się w gotowości do wyjścia w morze. *(P. P.)*

We wczorajszym numerze *Times* mówi, że nie odebrano w Anglii żadnej wiadomości, którąby kazała wnosić, że flota angielska opuściła Maltę.

— 21 Marca, pożar zniszczył część, mniej znaczną, zamku Windsor. Nikt z ludzi nie zginął. Królowa dała dowody największej zimnej krwi i mą się zupełnie dobrze.

— Wakacye Parlamentu z powodu Świąt Wielkonocnych już się zaczęły i przeciągną się do 4 Kwietnia. Odczytanie po raz trzeci billu o izraelitach naznaczone jest na 11 Kwietnia. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *18 Marca.* Zmiany Prefektów i Podprefektów, o których wiele mówiono, ograniczyły się prawie zupełnie do przemieszczenia tych urzędników; właściwie odwołanych jest tylko czterech Podprefektów.

— Uwięzieni Redaktorowie gazety satyrycznej i legitymistowskiej *le Corsaire*, hrabia de Coëtlogon i Virmaire, ogłosili w gazecie *Assemblée Nationale* zaprzeczenie pogłosce, jakoby oskarżeni byli o spiski przeciw bezpieczeństwu kraju.

Paryż, 21 Marca. Odebrano z Marsylii wiadomość, że eskadra angielska, znajdująca się w Malcie, przywołana została na Archipelag przez Sprawującego interessa Wielkiej Brytanii w Stambule; zkądinąd *Monitor* wczorajszy doniosł, że eskadra francuzka, stojąca w Tulonie, odebrała rozkaz udania się na wybrzeża Grecyi. Obie te nowiny sprawiły strach paniczny w świecie handlowym i o niczém dziś więcej nie mówiono w Paryżu.

Jak łatwo się domyślić, ta trwoga wywarła swój wpływ na Giełdę i papiery publiczne znacznie spadły; dziś 4-procentowe stanęły na 101 fr. 75 centimów, 3-procentowe na 78 franków 30 centimów.

— Hrabina de Montijo, Xiężna de Penaranda, matka Cesarzowej Jmci francuzów, wyjechała wczora z Paryża o godzinie 6 wieczorem do Hiszpanii.

— Depesza telegraficzna z Paryża, z dnia 22 Marca, odebrana w Berlinie, zawiera co następuje: «Monitor Urzędowy dzisiejszy uważa kwestyą Wschodnią, jako mającą się załatwić bez żadnego nieprzyjaźnego zajścia między Mocarstwami Europejskiemi.» *(J. de S.-P.)*

— Na wspaniałym okręcie parowym «Napoleon» czynią się wielkie przygotowania i gazeta Toulonais zapewnia, że te mają za przedmiot przybycie Papieża do Francyi, to jest że jego Świątobliwość zabierze się nań w Civita Vecchia. Nikt już prawie nie wątpi o przybyciu Papieża i opowiadają szczegóły przyjęcia. Pięciu francuzcy Kardynałowie znajdą się w Civita Vecchia 27 Kwietnia dla wprowadzenia Ojca św. na okręt, którego urządzenie na ten cel kosztuje już kilkakroć sto tysięcy franków. W Tulonie J. S. będzie spotkany przez trzech Ministrów, przepędzi dzień jeden w Avignon, trzy w Lyonie, a po swym pobycie w Paryżu, odpoczywać będzie w Compiègne. *(P. P.)*

WŁOCHY.

SARDYNIJA. Podług listów z Turynu, 14 Marca, do gazety Augsburskiej, władze Sardyńskie, od czasu jak w Genui aresztowany został Sekretarz Kossutha, podwoiły swą baczność i surowość względem wychodzców politycznych. Uwięzienia i wygnania bez przerwy się ponawiają i nieprędko zapewna będzie temu koniec.

W tejże gazecie, pod rubryką *Turyn, 11 Marca,* czytamy: «Pogłoska, podług której Mazzini zabrał się jakoby w Genui na fregatę angielską *Retribution* i odpłynął do Malty, jest całkiem błędną, gdyż pomieniona fregata odeszła nie do Malty, ale do Liwurny, a ztamtąd miała się udać do Neapolu.» Sądzą, że rozpuszczenie tej pogłoski, było tylko wybiegiem samego Mazziniego, dla zmylenia poszukiwań, których jest przedmiotem.

RZYM. Papież przyłączył Ministerstwo Łaski i Sprawiedliwości, do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

— Jenerał Jezuitów, X. Roothan jest niebezpiecznie chory i mianował tymczasowym Wikaryuszem swoim niemieckiego jezuitę X. *Pierling.* *(J. de S.-P.)*

HISZPANIJA.

MADRYT, *13 Marca*. Minister Skarbu P. Llorente zawarł ważny układ z domem Londyńskim Baring; jest to pożyczka 500 miljonów realów, którą sławny Bankier Londyński ostatecznie przyjął na siebie. Summa ta przeznaczona jest na wykupienie długu niestałego i obrócenia go na dług wieczny. Warunki są bardzo korzystne dla Hiszpanii, która dotąd nie mogła dostać pieniędzy jak na 10, 12 aż do 15 procent. Pożyczka P. Baring jest zawarta na 7 procent. *(J. de S.-P.)*

PORTUGALIJA.

Odebrano przez Angliją ważne nowiny z Lizbony. Minister Skarbu P. Fontès wniosł na Izbę Deputowanych projekt upragnionej przez całą powszechność i przeto nader politycznej reformy, prosi on mianowicie o upoważnienie Rządu do zrzeczenia się monopolium tabaki i mydła i do pozwolenia uprawy tabaki na wyspie Madera i w innych Portugalskich posiadłościach. Jest to bardzo ważna dla Portugalii reforma i spowoduje zapewna upadek monopolium tabaki i mydła w Hiszpanii.

Odpowiedź Izby Deputowanych na mowę Królowej uchwalona była prawie jednomyślnie, a Rząd dowiedziawszy się że wielka liczba Parów postanowiła złożyć systematyczną oppozycyą przeciw dawniej wydanym aktom Rządowym w drodze dyktatoryalnej, mianował dwudziestu nowych Parów, którzy już prawie wszyscy objęli swoje krzesła w Izbie. *(J. de S.-P.)*

MONTENEGRO.

Piszą z Montenegro, że turcy kraj ten zupełnie opuścili i zbierają się w Scutari. — Na 10 Marca Xiążę Daniel był spodziewany do Cattaro, dla widzenia się z Gubernatorem jeneralnym Mamula i jenerał-adjutantem baronem Kellner von Köllenstein. *(J. de S.-P.)*

TURCYA.

KONSTANTYNOPOL, *4 Marca*. (20 Lutego.) Dekretem Sułtana z dnia 27 Lutego Achmet Fethi-pasza mianowany Ministrem Handlu, Rolnictwa i Prac publicznych, na miejsce Kiamila-paszy, mianowanego członkiem Rady Państwa. (Według prywatnych doniesień ze Stambułu z dnia 8 Marca, na miejsce Fuada-effendi, mianowany Ministrem Spraw Zagranicznych Rifaat-pasza, który już dawniej zarządzał tym wydziałem.) *(Gaz. Od.)*

— W dniu 16 (28) Lutego z rana, przybył do Bujukdere z Odessy na fregacie parowej «Gromonosiec» Cesarsko-Rossyjski jenerał-adjutant, Admirał xiążę *Mienszykow*, w charakterze Posła Nadzwyczajnego przy Porcie Ottomańskiej. Sprawujący interessa Rossyi, Rzeczywisty Radzca Stanu *Ozierow*, wyjechał na parowym statku «Groznyj» na spotkanie Jego Swiatłości do Bujukdere. O godz. 2 po południu «Gromonosiec» przybył do Tophané, gdzie wszyscy urzędnicy Ruskiego Poselstwa i bawiący tu rossyanie, oczekiwali Xięcia na koniach. Xiążę wysiadł na ląd i udał się do hotelu Ruskiego Poselstwa w towarzystwie przybyłych z nim Jenerał-adjutanta Vice-admirała *Korniłowa*, jenerał-majora *Niepokojczyckiego*, Radzcy Stanu hrabi *Nesselrode* i innych osób swego orszaku. Nazajutrz Turecki Mistrz Obrzędów Kiamil-bey, stawił się u Xięcia z powinszowaniem przybycia w imieniu Porty. Na trzeci dzień Jego Swiatłość, w towarzystwie Rzeczywistego Radzcy Stanu *Ozierowa* i Pierwszego Drogmana Poselstwa P. *Argyropulo*, odwiedził Wielkiego Wezyra.

— Wczora przybyła tu z Odessy Ruska fregata parowa «Bessarabia.» Ze Środziemnego morza przybył tu w tych dniach Ruski bryg wojenny «Persej,» Angielska parowo-śrubowa fregata «Wasp.» przysłana do rozrządzenia Brytańskiego Poselstwa i takaż francuzka korwetta «Chaptal.» *(Gaz. Od.)*

AMERYKA.

STANY ZJEDNOCZONE. Poselstwo jenerała Pierce, nowego Prezydenta Stanów, do Kongressu dowodzi, że z powrotem partyi demokratycznej do steru Rządu, ideje zdobyczy i rozszerzenia granic, poskramiane z rzadką wytrwałością przez ostatniego Prezydenta P. Fillmore, wracają na scenę z energiją nie mniejszą od tej, z jaką panowały za prezydencyi Pana Polk.

— W *Standard* czytamy: «Adress jenerała Pierce przy objęciu godności Prezydenta Stanów sprawił wielkie wrażenie, zwłaszcza w tej części, która zapowiada politykę Rządu we względzie Mexyku i Kuby. Pomimo oświadczenia Prezydenta, że «jeżeli kiedykolwiek te kraje będą przyłączone «do Stanów, to nastąpi nie inaczej jak w drodze prawnej,» nie podobna przewidywać przyszłości bez pewnej obawy, zwłaszcza jeżeli się przypomni świeże usiłowania Francyi i Anglii ku zawiązaniu układów dla zatamowania ducha zawłaszczeń Ameryki we względzie tych krajów.»

— Następny jest skład Gabinetu, który Prezydent jenerał Pierce ma przełożyć na zatwierdzenie Senatu w dniu 5 Marca:

William L. Marey, Sekretarz Stanu, (Minister Spraw Zagranicznych.)
James Guthrie, Minister Skarbu.
James C. Dobbin, Minister Marynarki.
Jefferson Davis — Wojny.
Robert Mac Clelland — Spraw Wewnętrznych.
James Campbell — Poczt.
Caleb Cushing, Prokurator Jeneralny.

(J. de S.-P.)

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *23 Marca*. Wszystkie nowiny tyczące się spraw Wschodu są dziś więcej niż kiedy za utrzymaniem pokoju. — Koronacya Cesarza ostatecznie jest naznaczona i bę-

dzie miała miejsce w Maju. Arcybiskup Paryzki odebrał zalecenie uczynienia wszystkich potrzebnych przygotowań.

— Jenerał Arrighi, xiążę Padwy, Gubernator hotelu Inwalidów, umarł wczora z rana. *(J. de S.-P.)*

LONDYN, *22 Marca.* Wszystkie celniejsze organa prassy publicznej zgadzają się w zdaniach o niepodobieństwie, iżby obecne zwikłania na Wschodzie mogły spowodować wojnę Europejską.

— Podług szczegółów ogłoszonych o pożarze w zamku Windsor, szkody daleko są mniej znaczne niż z razu myślano; szkody te nie przechodzą 10,000 funt. sterlingów.

— Dowiadujemy się z listu z Rio-Janeiro o przyczynie śmierci prawie nagłej Posła Angielskiego przy Dworze Brezylskim, P. Southern. Śmierć ta nastąpiła w skutek wycieczki w góry, dokonanej przez P. Southern w dniu 27 Stycznia, który był jednym z najgorętszych dni lata Brezylskiego. P. Southern wracał do miasta w największy upał konno i dostał gorączki, z której nazajutrz umarł. *(J. de S.-P.)*

PRUSSY. Obie Izby Parlamentu odroczyły się do 5 Kwietnia. *(J. de S.-P.)*

MEDYOLAN, *20 Marca.* Ogłoszona została amnestya dla oskarżonych o zbrodnię zdrady Stanu, których sprawa sądzona była w Mantui.

16 b. m. stracono tu trzech bohaterów powstania 6 Lutego, którzy, wierni instrukcyom Mazziniego, przebiegali w tym dniu miasto nietylko uzbrojeni, ale opatrzeni w narzędzia do wyłamywania drzwi i zamków. *(J. de S.-P.)*

PALERMO. Od 5 Lutego ustały wybuchy wulkaniczne góry Etny. *(J. de S.-P.)*

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Godna uwagi, że ze czternastu Członków obecnego Gabinetu Angielskiego, ośmiu zajmowali się literaturą i po większej części zjednali sobie niemałą wziętość. Pierwszy Minister, lord Aberdeen, pisał o starożytnościach Greckich, margrabia Lansdowne, kiedy jeszcze był znany pod imieniem lorda Petty, policzany był w Parlamencie za jednego z najznakomitszych członków, godnego spółzawodnika Foxa i Sheridana. Lord Palmerston dał się poznać jako autor dowcipnej satyry na whigów, których opiniją następnie przyjął i dotąd zachował. Lord John Russell wydał kilka dzieł historycznych i literackich, a Minister Skarbu, P. Gladstone autorem jest kilku dzieł wysoce cenionych i ostatnimi jeszcze czasy przełożył Historyą Państwa Rzymskiego Farini. Xiążę Argyll, Strażnik Pieczęci, zajmuje się naukami teologicznemi. Xiążę Newcastle, przed samém wejściem do Gabinetu, miewał publiczne lekcye literacko-polityczne w Instytucie Rzemieślniczym. Najwięcej zaś ze wszystkich Ministrów trudni się literaturą sir Molesworth, będąc jednym z najczynniejszych spółpracowników znakomitego pisma Westminster Review.

* * *

Pewny badacz ciekawości liczbowych wpadł na następującą kombinacyą.

Bierze on za punkt wyjścia rok 1794, datę przesilenia się pierwszej wielkiej rewolucyi Francuzkiej, i upadku Robespierra. Następnie do tej daty dodaje cyfry ją składające, ale w znaczeniu jedności, tak:

Upadek Robespiera	1794
	1
	7
	9
	4
	1815

i otrzymuje 1815, czyli rok abdykacyi Napoleona. Dalej tak postępując z liczbami składającemi ostatnią cyfrę, otrzymuje

	1815
	1
	8
	1
	5
	1830,
czyli rok abdykacyi Karola X, a potém	1
	8
	3
	0
	1842,

rok śmierci Następcy tronu dynastyi Orleańskiej, Xięcia d'Orléans, jakowy wypadek, acz nie rychło, głównie spowodował wyniesienie się z kraju tej dynastyi, albowiem powszechne przywiązanie narodu do Xięcia d'Orléans, według wszelkiego podobieństwa, posłużyłoby do jej ugruntowania na tronie.

Posuwając dalej dodawanie cyfr po summie	1842
	1
	8
	4
	2
Wypadnie rok	1857.

(Rig Zeit.)

Powyższą formułę jeden badacz Nauki liczb, uzupełnił i sprawdził następném jeszcze arytmetyczném działaniem:

Rok 1842. $1+8+4+2=15$; $1+5=6$
$+6$
1848 Ustanowienie Rplitej.
$+3$. $1+8+4+8=21$; $2+1=3$
1851 Upadek Rplitej.
$+6$. $1+8+5+1=15$; $1+5=6$
1857. Znowu wypad tenże fatalny rok 1857.

X. *(P. P.)*

Позволяется печатать. 19 Марта 1853 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.